

J. A. Hansen: Naar man nævner Navnet Anton Frederik Tscherning, behøver man ikke dertil at sige Nogetsomhelst angaaende de Fortjenester, han har af vort og hans Fædreland. De Ord, der kunde udtales i den Retning, vilde være svage over for de Følelser, der, som jeg tror, gjennemtrænge alle danske Mænd, ikke alene i, men ogsaa udenfor Rigsdagen — ved Mindet om denne Mand og den mægtige Indflydelse, han i over en Menneskealder har udøvet paa vort Lands Udvikling i det Hele taget, og i særdeleshed vil Tanken dæle ved hans Deltagelse i, hvad der skete i Aaret 1848. Jeg skal derfor ikke forsøge, hvad der vilde overstige mine Kræfter, at tolke de Følelser, som jeg veed røre sig hos enhver Dansk ved Mindet om denne Mand. Villien til at gjøre for hans Minde, hvad der i Erkendelse af det, han har udrettet, kan gøres, har Ministeriet allerede fra sin Side lagt for Dagen ved at tilhyde hans Enke gennem et Lovforslag, at søge hende en Pension bevilget; men hans Enke, der er i Besiddelse af den samme uegennyttige Aenemaade som han, troede paa Grund deraf at handle i hans Aand ved at frabede sig, at der fra Regjeringens Side blev gjort et saadant Skridt. Der er imidlertid flere, som have ment, at Sagen vilde stille sig noget anderledes, naar der gennem det private Initiativ fremkom et Forslag fra Mænd, som i mange Aar have virket sammen med den Ufødte, medens de dog isølge deres politiske Stilling ikke kunne siges at repræsentere en enkelt politisk Retning, hvorefter de maa siges at repræsentere de politiske Anskuelser, der i det Hele taget have gjort sig gjældende, have kæmpet med hinanden og have arbejdet med hinanden for vort Fædrelands Udvikling igennem mange Aar. Jeg beder den ærede Forsamling og Andre om at betragte den forskjellige politiske Stilling, Forslagsstillerne indtage, som et ydre Bevis for, at der ikke her foreligger et Forslag, som tager Hensyn til den særlige politiske Stilling, Anton Frederik Tscherning indtog, men at her foreligger et Forslag, udgaaet fra den almindelige Erkendelse af, at denne Mand gennem sin hele Virksomhed fortjener at mindes ogsaa paa denne Maade af Landets lovgivende Forsamling. Med disse Ord skal jeg tillade mig at anbefale Forslaget.

Fenger: Til de smukke Ord, som det ærede Medlem for Svendborg Amts 3die Valgkreds nu udtalte, har jeg ikke meget at sige. Der vil ikke være nogen Mand tilstede i denne Sal, som ikke har fyldig Kundskab om, hvilken Betydning Tschernings Virksomhed har haft for vort Fædrelands nyeste Historie, og som ikke i Hjertet er ham taknemmelig for Alt, hvad han har udrettet til det Gode, som er opnaaet for os i Løbet af de sidste 40 Aar. Der er dog imidlertid en Del af os, som har haft endnu fyldigere Leilighed til at faae Indtrykket heraf derigennem, at vi i en lang Række

af Aar have arbejdet sammen med ham og daglig have været Vidner til den ualmindelige Indsigt, som denne Mand havde i en stor Mængde vigtige Samfundsanliggender; den store Starpsindighed, hvormed han formaade at bedømme de Hindringer, som stillede sig i Veien for gode formaals Opnaaelse, og de svage Punkter, der kunde være i Forslag, som vare stillede for at fjerne disse Hindringer; hans sjeldne Opfindsomhed, og, jeg kan sige, den Genialitet, hvormed han ofte udsandt Vidler til at fjerne de Hindringer, der stode i Veien; hans glimrende Betsalenhed og fremfor alt hans brændende Fædrelandskjærlighed, som gav sig tilkjende i ethvert Ord og enhver Handling af ham. Erkendelsen heraf har gjennemtrængt os Alle, ikke alene dem, som i Almindelighed vare enige med ham i Henseende til Vidlerne for vore formaals Opnaaelse, men ogsaa dem, som ofte i den Henseende afvege fra ham. Vi ere Alle enige om, at vi fulgte et sælles Formaal, nemlig Fædrelandets Udvikling til Lykke gennem Frihed. Enhver af os har maattet betragte Tscherning som en af de mest udmærkede Mænd, vort Land i vor Tid har frembragt, og at det her foreslaaede Skridt derfor vil være i god Overensstemmelse med, hvad Rigsdagen altid har bestræbt sig for, nemlig at hædre og belønne de Mænd, der have indlagt sig saadanne Fortjenester, som han har gjort, paa lignende Maade som nu er bragt i Forslag. Vi maa derfor ogsaa paa denne Side af Huset være de ærede Medlemmer fra den anden Side meget taknemmelige, fordi de have givet os Anledning til allerede fra Begyndelsen af at vise, hvad der ganske vist ellers senere under Forhandlingerne vilde have viist sig, i hvilken Grad vi samstemme med dem med Hensyn til det Forslag, som her er bragt frem.

Formanden: Exemplarer af det indbragte Lovforslag vilde blive omdelte.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Forelæggelse ved Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet af „Forslag til Lov om Landsbypræsternes Lønning, m. v.“ og „Forslag til Lov om Afhændelse af nogle det nedlagte kongelige Skolelærer-Seminarium i Lyngby tilhørende Eiendele.“

Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet: Jeg har herved den Ære at forelægge for det høie Thing Forslag til Lov om Landsbypræsternes Lønning. I de væsentligste Punkter vil dette Lovforslag være bekendt for de ærede Medlemmer, da det i de fleste Retninger slutter sig til det Forslag, der blev fremlagt her i Thinget i sidste Session, men ikke naaede at komme til nogen videre Behandling. Lovforslaget